

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-332/17

**Starman AS
prieš
Tarbijakaitseamet**

(*Riigikohus* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 2011/83/ES – 21 straipsnis – Su vartotojais sudarytos sutartys – Bendravimas telefonu – Telekomunikacijų paslaugos teikėjo praktika siūlyti sutartį su juo jau sudariusiems savo klientams naudotis trumpuoju klientų aptarnavimo numeriu už didesnę nei bazinę kainą“

Santrauka – 2018 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas

Vartotojų apsauga – Su vartotojais sudarytos sutartys – Direktyva 2011/83 – Bendravimas telefonu – Verslininko naudojimas keliomis telefono linijomis, kad vartotojai galėtų su juo susisiekti dėl sudarytos sutarties – Telefono linijos, kuriomis galima susisiekti skambinant fiksuotojo telefono ryšio arba trumpuoju numeriu – Už bazinę kainą didesnė skambučio trumpuoju numeriu kaina – Neleistinumas

(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83 21 straipsnio pirma pastraipa*)

2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB, 21 straipsnio pirmą pastraipą reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai verslininkas sudarė galimybes visiems savo klientams naudotis vienu ar keliais trumpaisiais telefono numeriais, kuriems taikoma didesnė už bazinę kainą, pagal šią direktyvą draudžiama, kad sutartį su šiuo verslininku jau sudarę vartotojai, telefonu su juo susisiekdami dėl šios sutarties, mokėtų daugiau nei bazinė kaina.

Tokio aiškinimo niekaip nepaneigia aplinkybė, kad verslininkas aiškiai ir lengvai prieinamu būdu informavo vartotoją apie tai, kad yra telefono numeris, kuriam taikoma bazinė kaina. Iš tiesų ši informacija negali atleisti verslininko nuo pareigos nereikalauti iš sutartį su juo jau sudariusio vartotojo mokėti daugiau nei bazinė kaina, kai vartotojas nori su juo telefonu susisiekti dėl šios sutarties.

Aplinkybė, kad norėdamas susisiekti su verslininku vartotojas laisva valia nusprendė pasinaudoti trumpuoju numeriu, kuriam taikoma didesnė už bazinę kainą, taip pat neturi įtakos minėtam aiškinimui. Kartu aiškinant Direktyvos 2011/83 21 ir 25 straipsnius matyti, kad vartotojas, telefonu susisiekdamas su verslininku, negali laisva valia atsakyti teisių, kurios jam suteikiamos pagal šią direktyvą, ir mokėti daugiau nei bazinė kaina.

(žr. 31–33 punktus ir rezoliucinę dalį)